

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1203/2019
21.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Илића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 70/18 од 20.09.2019. године и К 70/18 – Кв 3815/19 од 07.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА као основан, па се УКИДАЈУ правноснажна решења Вишег суда у Београду К 70/18 од 20.09.2019. године и К 70/18 – Кв 3815/19 од 07.10.2019. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 70/18-Кв 784/18 од 23.11.2018. године, утврђено је да нема места оптужби против окривљених ББ, ВВ, ГГ и АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ, по оптужници Првог основног јавног тужилаштва у Београду Ктв 22/16 од 23.08.2017. године, исправљеној дана 20.09.2017. године, коју је прихватило на заступање Више јавно тужилаштво у Београду, својим актом Ктв 75/18 од 12.02.2018. године, па је у односу на ове окривљене кривични поступак обустављен.

Решењем Вишег суда у Београду К 70/18 од 20.09.2019. године, делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Илића од 18.02.2019. године за накнаду трошкова кривичног поступка, па су окривљеном досуђени трошкови кривичног поступка на име нужних издатака и награде браниоцу у износу од 67.500,00 динара, који се имају исплатити на рачун браниоца окривљеног у року од 60 дана од правноснажности тог решења, а на терет буџетских средстава суда, док је захтев браниоца у преосталом делу одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду К 70/18-Кв 3815/19 од 07.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења К 70/18 од 20.09.2019. године и К 70/18 – Кв 3185/19 од 07.10.2019. године захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранко Илић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине или преиначи и окривљеном досуди трошкове кривичног поступка у износу од 325.500,00 динара, као и трошкове на име састава захтева у износу од 45.000,00 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује да су побијаним решењем на штету окривљеног повређене одредбе члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП.

Наиме, према одредби члана 265. став 1. ЗКП, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, одређено је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

Одредбом члана 2. став 14. ЗКП, одређено је значење израза „поступак“ који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Када је реч о трошковима који се односе на награду браниоца за присуствовање саслушању окривљеног и испитивању сведока пред органом поступка – јавним тужилаштвом, несумњиво је да се ради о трошковима насталим поводом поступка с обзиром на то да се записници о доказним радњама које су предузете пред тим органом под условима прописаним Законом о кривичном поступку, могу користити као доказ у кривичном поступку.

Имајући у виду наведено, Виши суд у Београду је решењем К 70/18 од 20.09.2019. године којим је адвокату Бранку Илићу, браниоцу окривљеног АА

досудио трошкове кривичног поступка у износу од 67.500,00 динара и то само за трошкове настале пред судом, при чему није признао трошкове настале пред Првим основним јавним тужилаштвом у Београду, повредио одредбу члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, јер браниоцу није признао трошкове настале пред јавним тужилаштвом иако се ради о трошковима насталим поводом поступка, у складу са одредбом члана 261. став 1. ЗКП.

Како је дакле, побијаним правноснажним решењем о трошковима кривичног поступка повређен закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, јер браниоцу окривљеног АА, нису признати трошкови пред Основним јавним тужилаштвом, иако се ради о трошковима који су настали поводом поступка и на чију накнаду бранилац по закону има право, те како је суд дужан да одлучи о свим трошковима поступка и то како за радње предузете пред судом тако и за радње предузете пред јавним тужилаштвом, то је погрешан закључак Вишег суда у Београду у побијаним правноснажним решењима да о наведеним трошковима треба да одлучи тужилаштво као орган поступка, пред којим су наведене радње предузете.

Имајући у виду да је побијаним решењима повређен закон на штету окривљеног, у смислу члана 441. став 4. ЗКП, то су иста морала бити укинута и предмет враћен Вишем суду у Београду на поновно одлучивање у првостепеном поступку.

У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истим како би могао да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић